

STORTINGET

Innst. 89 S

(2017–2018)

Innstilling til Stortinget
fra kontroll- og konstitusjonskomiteen

Dokument 3:9 (2016–2017)

Innstilling fra kontroll- og konstitusjonskomiteen om Riksrevisjonens undersøkelse av fiskeriforvaltningen i Nordsjøen og Skagerrak

Til Stortinget

Sammendrag

Nærings- og fiskeridepartementet

Riksrevisjonens undersøkelse av fiskeriforvaltningen i Nordsjøen og Skagerrak

Målet med undersøkelsen har vært å vurdere om reguleringene, kontrollen og samarbeidet med EU bidrar til å sikre en bærekraftig fiskeriforvaltning i Nordsjøen og Skagerrak. Undersøkelsen omfatter hovedsakelig perioden 2013–2016.

Flere økonomisk og økologisk viktige arter har sin naturlige utbredelse i hav- og kystområdene i Nordsjøen og Skagerrak. Mange fiskebestander var i svært dårlig forfatning på 1970- og 1980-tallet, men strengere reguleringer og kontroll har bidratt til gjenoppbygging. Bestandene av hvitfisk har imidlertid ikke økt vesentlig, og noen arter er sårbare eller truet.

Omfanget av fisket har stor betydning for bærekraftig utvikling av fiskebestandene. Myndighetene har omfattende muligheter til å regulere fisket gjennom å fastsette kvoter eller andre begrensninger for fisket. Norge deler mange av fiskebestandene i Nordsjøen og Skagerrak med EU. Samarbeidet med EU er derfor helt nødvendig for å sikre bærekraftig forvaltning. Også god kontroll med fisket er en viktig forutsetning. I Nordsjøen og Skagerrak er ulovlig utkast av uønsket fangst en særlig utfordring.

Beriktiget

Nærings- og fiskeridepartementet og Fiskeridirektoratet har det overordnede ansvaret for å regulere og kontrollere fisket. Nærings- og fiskeridepartementet har ansvar for samarbeidet med EU. Kystvakten har ansvar for å kontrollere fisket til sjøs.

Undersøkelsen har tatt utgangspunkt i følgende vedtak og forutsetninger fra Stortinget:

- havrettskonvensjonen (United Nations Convention of the Law of the Sea)
- fiskeritavtalen med EU (Avtale av 27. februar 1980 mellom Norge og det Europeiske Økonomiske Fellesskap om fiskerier)
- konvensjonen om biologisk mangfold og lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven)
- lov om forvaltning av viltlevande marine ressurser (havressurslova), Innst. O nr. 45 (2007–2008) og lovens forskrifter
- lov om førstehandsomsetning av viltlevande marine ressurser (fiskesalgslagslova) med forskrifter
- lov om kystvakten (kystvaktloven)
- Meld. St. 37 (2012–2013) Helhetlig forvaltning av det marine miljø i Nordsjøen og Skagerrak og Innst. 502 S (2012–2013)
- Meld. St. 15 (2014–2015) Noregs fiskeritavtalar for 2015 og fisket etter avtalane i 2013 og 2014, og Innst. 256 S (2014–2015)
- Prop. 1 S (2015–2016) Nærings- og fiskeridepartementet og Prop. 1 S (2015–2016) Forsvarsdepartementet

Rapporten ble forelagt Nærings- og fiskeridepartementet ved brev 13. januar 2017. Departementet har i

brev til Riksrevisjonen av 13. februar 2017 gitt kommentarer til rapporten og har formidlet synspunkter fra Forsvarsdepartementet om Kystvaktens kontroll. Kommentarene er i hovedsak innarbeidet i rapporten og i Dokument 3:9 (2016–2017).

Rapporten, riksrevisorkollegiets oversendelsesbrev til departementet av 8. mars 2017 og statsrådets svar av 22. mars 2017 følger som vedlegg til Dokument 3:9 (2016–2017).

Hovedfunn

- Norge og EU samarbeider om forvaltning av mange av de felles fiskebestandene, men flere spørsmål om felles forvaltning og regelverk er fortsatt ikke løst.
- Fiskerimyndighetene har lagt for lite vekt på forvaltningen av kystbestandene.
- De samlede kontrollressursene blir ikke utnyttet godt nok.
 - Nærings- og fiskeridepartementet har for svak oppfølging av fiskesalgslagenes kontroll
 - Fiskeridirektoratets kontroll er ikke tilstrekkelig målrettet
 - Samarbeidet om kontroll av vekter og veiing er ikke godt nok
- Norge og EU samarbeider ikke godt nok om kontroll med fisket.
- Arbeidet med å forenkle fiskeriregelverket har gitt få resultater.

Riksrevisjonens merknader

Norge og EU samarbeider om forvaltning av mange av de felles fiskebestandene, men flere spørsmål om felles forvaltning og regelverk er fortsatt ikke løst

Fiskeriforvaltningen skal være bærekraftig, og Norge og EU skal ifølge havrettskonvensjonen og fiskeriatvanten samarbeide for å sikre forsvarlig forvaltning av felles fiskebestander i Nordsjøen og Skagerrak. Norge og EU inngår årlige avtaler om størrelsen på kvoter (maksimalt tillatt fiske) for flere felles bestander og fordeler kvotene mellom seg. Det internasjonale råd for havforskning anbefaler størrelsen på kvotene. Undersøkelsen viser at Norge og EU stort sett følger anbefalingene og i hovedsak fisker innenfor de avtalte kvotene. De bestandene som forvaltes felles, er bærekraftige.

Norge og EU er ikke enige om forvaltningen av enkelte fellesbestander. Dette betyr at EU og Norge fastsetter kvoter eller andre reguleringer hver for seg. Uten et bedre samarbeid er det risiko for at Norge og EU samlet ikke iverksetter reguleringstiltak i tråd med vitenskapelig rådgiving. Omforente forvaltningsplaner skal bidra til langsiktig og forutsigbar forvaltning. Undersøkelsen viser at mange av forvaltningsplanene for bestandene som forvaltes felles, enten mangler eller ikke er oppdaterte. Både Norge og EU ønsker nye forvaltningsplaner,

men ulike tilnærminger til hvordan en bærekraftig forvaltning skal utformes, gjør det vanskelig for partene å bli enige.

Norge og EU er gjennom rammeavtalen forpliktet til å harmonisere regelverket for fisket av fellesbestandene så langt som mulig. Norge har lenge hatt forbud mot utkast av fisk, mens EU innfører ilandføringsplikt gradvis fra 2016 til 2019. Norge har vært pådriver for denne endringen og ønsker i tillegg tekniske reguleringer for å redusere risikoen for ulovlig utkast. Det er fortsatt vesentlige ulikheter i regelverket.

Riksrevisjonen er innforstått med at beslutningssystemet i EU er komplisert, og at dette kan gjøre det vanskelig for Norge og EU å bli enige om en rekke viktige spørsmål. Riksrevisjonen merker seg at Norge har arbeidet for å etablere felles forvaltningsplaner og et harmonisert regelverk i Nordsjøen og Skagerrak. Reformen av EUs felles fiskeripolitikk åpner imidlertid for et mer effektivt samarbeid om fiskeriforvaltning, blant annet ved at tiltak kan foreslås regionalt.

Fiskerimyndighetene har lagt for lite vekt på forvaltningen av kystbestandene

Havrettskonvensjonen forplikter Norge til å gjennomføre tiltak som opprettholder og gjenoppbygger fiskebestander. Undersøkelsen viser at Fiskeridirektoratet følger løpende med på fisket og har et godt system for å involvere næringen og miljøorganisasjonene i arbeidet med reguleringene. Direktoratet og Nærings- og fiskeridepartementet forsøker å ivareta både næringens behov for tilgang til fiskeressursene og hensynet til å bygge opp bestandene. I enkelte tilfeller innebærer dette at anbefalte reguleringstiltak ikke blir iverksatt.

Forvaltningen skal legge til grunn føre-var-prinsippet, en økosystembasert tilnærming og være basert på kunnskap. Fisket av leppefisk har økt betydelig etter 2006, som følge av stor etterspørsel etter fisk til å rense lus fra oppdrettsfisk. Undersøkelsen viser at det er lite kunnskap om hvordan dette fisket påvirker økosystemene. Det blir stilt krav til fredningstid og minstemål, men fisket av leppefisk ble ikke regulert med kvoter før i 2016.

Bestandene av kysttorsk og kystbrisling er redusert. Kystbrisling ble i 2015 ført opp som nær truet på Artsdatabankens rødliste. Fiskeridirektoratet vurderer at tilstanden til kysttorsk er dårlig. Bestandene av kystbrisling og kysttorsk er ikke regulert med egne kvoter, og forslag om strengere reguleringer er bare delvis fulgt opp av departementet.

Overvåkingen skal intensiveres når det er bekymring for en bestand. Undersøkelsen viser at Havforskningsinstituttet gjennomfører årlige tokt for å overvåke de økonomisk viktigste fiskebestandene. Det er samtidig behov for bedre kunnskap for å kunne bygge opp flere av bestandene, særlig kystbestandene, og å få på plass

en økosystembasert forvaltning. Nedgangen i bestanden av kystbrisling har redusert dens økonomiske betydning, og dermed også oppmerksomheten i overvåking og forvaltning.

Etter Riksrevisjonens vurdering er det kritikkverdig at fiskerimyndighetene ikke har fulgt godt nok med på den store økningen i leppefisket, og at nedgangen i bestandene av kysttorsk og kystbrisling ikke har vært fulgt opp godt nok med tiltak. Det er viktig at Nærings- og fiskeridepartementet sørger for å sikre god nok kunnskap til å kunne iverksette effektive reguleringstiltak av bestander hvor tilstanden er dårlig eller er usikker.

De samlede kontrollressursene blir ikke utnyttet godt nok

En troverdig og effektiv ressurskontroll er en forutsetning for god forvaltning av ressursene. Norge er gjennom internasjonale avtaler forpliktet til å håndheve fiskeriregelverket med effektiv overvåking og kontroll. Fiskeridirektoratet skal prioritere målrettet kontroll og samarbeid på tvers av faglige myndigheter. Undersøkelsen viser at Fiskeridirektoratet har bygget opp et system for nasjonale risikovurderinger sammen med Kystvakten og fiskesalgslagene, og dette er et godt utgangspunkt for den risikobaserte kontrollen til de ulike kontrollmyndighetene.

Kystvakten er viktig for kontroll av redskap og ulovlig utkast av fisk. At Kystvakten er til stede på sjøen bidrar også til å forhindre brudd på regelverket. Kystvakten prioriterer å kontrollere pelagisk fisk som sild og makrell og har mindre oppmerksomhet på ulovlig utkast i fisket av torsk og sei i Sør-Norge. Nærings- og fiskeridepartementet er bekymret for kontrollen i sør fordi Kystvakten fra høsten 2016 har færre fartøyer til disposisjon i Nordsjøen og Skagerrak.

All omsetning av fisk skal skje gjennom et fiske-salgslag som i lov og forskrift er pålagt ressurskontrolloppgaver innenfor sine ansvarsområder. Undersøkelsen viser at salgslagene med ansvar for hvitfisk i Sør-Norge i praksis bare kontrollerer dokumenter som blir fylt ut når fisken blir omsatt. Etterlevelse av mange viktige bestemmelser i regelverket kan imidlertid bare kontrolleres ved stedlig kontroll. Salgslagene for hvitfisk bruker lite ressurser til denne type kontroll.

Fiskeridirektoratets vurdering er at salgslagene i sør ikke utfører sitt lovpålagte kontrolloppdrag fullt ut. Salgslagene skal inndra verdien av fangst ut over kvote, og i hovedsak bruke disse midlene til kontroll. Undersøkelsen viser at salgslaget med ansvar for pelagisk fisk inndrar betydelige midler, men bruker bare om lag 25 prosent til kontroll. Nærings- og fiskeridepartementet har ikke utdypet salgslagenes kontrolloppgaver og legger i sin oppfølging lite vekt på hvordan kontrollen utøves.

Salgslagene har en krevende dobbeltrolle som fiskernes representant og som myndighetsutøver i fiskerikontrollen. Etter Riksrevisjonens oppfatning er det kritikkverdig at Nærings- og fiskeridepartementet har så svak oppfølging av salgslagenes kontrollarbeid. Bedre avklaring av departementets forventninger til salgslagenes kontroll, og bedre samarbeid mellom salgslagene og Fiskeridirektoratet om stedlige kontroller, kan bidra til at kontrollressursene og -kompetansen utnyttes bedre og til å sikre likebehandling av fiskere.

Undersøkelsen viser at Fiskeridirektoratet har tilgang til mye data, men gjennomfører i for liten grad systematiske analyser av informasjonen for å identifisere fartøyer og anlegg der det er høy risiko for regelverksbrudd. Flere av Fiskeridirektoratets databaser er ikke hensiktsmessige som verktøy for risikobasert kontroll, men de er under utvikling.

Undersøkelsen viser at direktoratets kontroller i for liten grad bidrar til å avdekke regelverksbrudd på alle områder med høy risiko. Kontrollene gjennomføres i hovedsak på dagtid og utenom helg og i kommuner som ligger nær direktoratets regionkontorer. Dette kan gjøre det enkelt å tilpasse seg kontrollmønsteret. Fullkontroll av fangst fra store fartøy er ressurskrevende og er derfor en utfordring for direktoratet. Regionkontorene dekker fiskerier med forskjellig sesong, men utveksler likevel sjelden kontrollressurser.

Kontrollmetodene som Fiskeridirektoratet bruker oftest, avdekker sjelden brudd på regelverket etter at fisken er ført i land. Direktoratet har et mål om å gjennomføre flere omsetningskontroller som følger fisken gjennom hele verdikjeden. Undersøkelsen viser at Fiskeridirektoratets regionkontorer har ulik kapasitet og kompetanse til slike kontroller. Landingsforskriften stiller krav til journalføring på anleggene. Av hensyn til byrden dette påfører mottakene, har Nærings- og fiskeridepartementet fjernet kravene til å føre journal med lager og produksjon. Dette gjør det ifølge Fiskeridirektoratet vanskelig å gjennomføre omsetningskontroller. Departementet har heller ikke stilt krav om at industrianleggene skal ta prøver av fangsten, selv om det er stor risiko for at ikke all fangst av kvotebelagte arter blir registrert.

Undersøkelsen viser at Fiskeridirektoratet i liten grad systematisk oppsummerer og utnytter erfaringer fra kontrollaktiviteten til forbedring og læring. Direktoratet offentliggjør få resultater om kontroll av yrkesfiske, noe som kunne gjøre kontrollarbeidet mer synlig og dermed øke effekten av kontrollen.

Det er en krevende oppgave for Fiskeridirektoratet å avdekke feil og manipulering av vekter og veiing på fiskemottak. Fiskesalgslagene har gjennom landingsforskriften fått større ansvar for kontroll med vekter og veiing. Justervesenets uanmeldte kontroller på mottakene avdekker mange avvik. Et bedre samarbeid mellom Fiskeridirektoratet, Justervesenet og salgslagene kunne bi-

dra til å utnytte kontrollressursene og kompetansen bedre.

Etter Riksrevisjonens oppfatning er Fiskeridirektoratets kontroller for forutsigbare. Flere systematiske analyser av tilgjengelige data, et bedre samarbeid mellom kontrollmyndighetene og mer varierte kontrollaktiviteter kan bidra til at kontrollressursene utnyttes mer effektivt, og at flere brudd på regelverket avdekkes. I denne sammenhengen er det viktig at Fiskeridirektoratet får tilgang til nødvendige opplysninger fra mottakene.

Riksrevisjonen forutsetter at Fiskeridirektoratet ferdigstiller de nye administrative registrene. Det er også viktig at Fiskeridirektoratet vurderer hvordan kontrollen skal innrettes dersom Kystvaktens aktivitet i Nordsjøen og Skagerrak reduseres fordi fartøyet som har gjennomført flest kontroller, er tatt ut av drift.

Norge og EU samarbeider ikke godt nok om kontroll med fisket

Norge skal samarbeide med myndighetene i andre land om kontroll. Norge og EU kan gjennom fiskeriatvanten fiske i hverandres soner, og samarbeid er derfor viktig for å ha god kontroll med fisket. Undersøkelsen viser at kontrollsamarbeidet med EU gjennom arbeidsgrupper hovedsakelig gjelder pelagiske fiskearter. EU og Norge har lite samarbeid om hvitfisk, der utkast er en særlig utfordring i Nordsjøen og Skagerrak. Norge samarbeider med andre kyststater bilateralt om kontroll, men har ikke et praktisk kontrollsamarbeid med EU. Norge er ikke en del av samarbeidet i EUs kontrollorgan, European Fisheries Control Agency (EFCA).

Norge og EU ble for 2016 og 2017 enige om å gå ut over det vitenskapelig anbefalte kvoterådet for arter der EUs ilandføringsplikt har trådt i kraft. Begrunnelsen er, forutsatt at fiskerne respekterer utkastforbudet, at mer fisk enn før vil bli ført til land. EUs tidligere utkastpåbud innebar et betydelig utkast av enkelte fiskearter. Manglende etterlevelse av utkastforbudet kan derfor føre til at fisket vil være høyere enn kvoterådet. Fiskeridirektoratet vurderer at det er stor risiko for utkast av fisk også i norske fiskerier. Verken Norge eller EU anslår og synliggjør omfanget av ulovlig utkast, og fisket kan derfor være høyere enn det som blir rapportert.

En bærekraftig felles forvaltning forutsetter at det foreligger en samlet oversikt over hvor store andeler av kvotene som blir utnyttet. Undersøkelsen viser at Norge og EU utveksler lite fangst-, kvote- og kontrollstatistikk og i liten grad oppsummerer informasjon om fjorårets fiske i de årlige avtalene.

Riksrevisjonen mener at lite informasjon om hverandres fiske og kontroll kan svekke tilliten til etterlevelse av avtalene og skape usikkerhet om beslutningsgrunnlaget for framtidige kvoter. I tillegg har Norge og EU ikke godt nok samarbeid om risikovurderinger og

gjennomføring av kontroller. Dette kan bidra til at kontrollressursene ikke blir effektivt utnyttet. Riksrevisjonen har merket seg at Norge i fiskeriatvanten med EU for 2017 har uttrykt et ønske om tettere samarbeid med EFCA.

Arbeidet med å forenkle fiskeriregelverket har gitt få resultater

Undersøkelsen viser at fiskeriregelverket er omfattende og vanskelig å håndheve. Blant annet er det mange detaljerte bestemmelser, flere forskrifter som regulerer samme forhold, og ulike bestemmelser for samme fiske-slag i Nordsjøen og Skagerrak. Norske fiskerireguleringer foreligger bare på norsk. Dette gir risiko for at utenlandske fiskere ikke etterlever norsk regelverk. Rapporteringskravene i Skagerrak samsvarer ikke godt nok med de geografiske avgrensningene i reguleringene. Dette øker risikoen for at fiskerne ikke følger regelverket, og gjør kontrollen mer komplisert og ressurskrevende.

De fleste av Fiskeridirektoratets anmeldelser av brudd på regelverket gjelder ulovlig redskap i sjøen. Fiskeridirektoratet har ikke hjemmel til å destruere umerket redskap som det inndrar, og må derfor anmelde disse sakene. Dette betyr at Fiskeridirektoratet må bruke store ressurser på saker som senere blir henlagt.

Fiskeridirektoratet arbeidet med å forenkle regelverket siden 2013, men undersøkelsen viser at dette arbeidet har kommet kort og har så langt gitt få resultater. Fiskeriregelverket skal ivareta mange ulike hensyn. Etter Riksrevisjonens vurdering gjør et komplisert regelverk det vanskelig å effektivisere kontrollen med fisket.

Riksrevisjonens anbefalinger

Riksrevisjonen anbefaler Nærings- og fiskeridepartementet å:

- arbeide for å styrke samarbeidet med EU om forvaltningen av felles fiskebestander i Nordsjøen og Skagerrak gjennom å
 - enes om felles forvaltning
 - samarbeide tettere om fiskerikontroll
- vurdere tiltak for bedre forvaltning av kystbestander i Sør-Norge
- bidra til at kontrollmyndighetenes ressurser og kompetanse utnyttes bedre gjennom å
 - presisere salgslagenes kontrolloppgaver og styrke oppfølgingen av salgslagenes kontrollaktiviteter
 - sikre at Fiskeridirektoratet utnytter tilgjengelig informasjon til mer målrettet kontroll og styrker det operative samarbeidet mellom kontrollmyndighetene
 - sørge for at Fiskeridirektoratet gir næringen og allmennheten bedre informasjon om hovedresultater av kontrollene

- sørge for framdrift i arbeidet med å forenkle fiskeriregelverket

Departementets oppfølging

Fiskeriministeren viser i svarbrevet til at han er opp-tatt av å følge opp anbefalingene fra Riksrevisjonen.

Statsråden opplyser at departementet vil arbeide for å styrke samarbeidet med EU om fellesbestander som ikke er forvaltet felles. Det er planlagt at Norge og EU skal forhandle om revisjon av felles forvaltningsplaner i juni 2017. Dette arbeidet vil bli høyt prioritert fra norsk side. Fiskeriministeren framhever at det på grunn av EUs interne prosesser er en utfordring for Norge og EU å bli enige om mange spørsmål. Storbritannias utmelding av EU vil åpne oppfor drøftinger om en ny fordeling av fiskeressursene i området, og samarbeidet om forvaltningen vil endre seg betydelig.

Statsråden har merket seg Riksrevisjonens anbefaling om å samarbeide tettere med EU om fiskerikontroll og vil ta initiativ for å forsøke å forsterke kontroll-samarbeidet. Et første tiltak vil være å arbeide for å opprette en kontrollarbeidsgruppe for hvitfisk i Nordsjøen. Departementet vil samtidig arbeide for tettere kontakt med EUs organ for fiskerikontroll, EFCA.

Statsråden er enig i at kystbestandene ikke har vært like høyt prioritert i forvaltningen som de større bestandene, men at departementet de siste ti årene har lagt større vekt på å iverksette tiltak også overfor det kystnære fisket. Det har vært vanskelig å estimere omfanget av fritidsfisket, som er av stor betydning i de kystnære områdene. For å kunne gi grunnlag for mer målrettede tiltak er det igangsatt et prosjekt som skal utvikle metoder for å tallfeste hvor mye fritidsfisket utgjør. Statsråden viser videre til at regulering av leppefisk har vært under kontinuerlig utvikling siden 2011, men at det antakelig vil ta enda noen år før reguleringene har funnet sin endelige form. Oppbygging av mer kunnskap om bestandene er et viktig element i dette arbeidet. Fiskeriministeren vil be Fiskeridirektoratet merke seg Riksrevisjonens anbefaling om å prioritere forvaltningstiltak overfor kystbestander i Sør-Norge høyere enn i dag.

Fiskeriministeren viser til flere tiltak som skal bidra til å styrke kontrollen og utnytte kontrollressursene bedre:

- Fiskeridirektoratet vil øke den sjøgående aktiviteten i sør gjennom innsats fra overvåkingstjenesten og sjøtjenesten.
- Fiskeridirektoratet er i gang med omfattende digitaliseringsprosjekter og en satsing på analyse. Fiskeridirektoratet vil i løpet av 2017 etablere tverregionale grupper som skal jobbe med kontrolltiltak opp mot mottaksleddet. De nye datasystemene er også forventet å gi direktoratet bedre muligheter til å gi næringen og allmennheten god informasjon om resultatet av kontrollene.

- Departementet er i dialog med Fiskeridirektoratet om å styrke direktoratets tilsynsrolle overfor salgslagene. Riksrevisjonens rapport vil være et naturlig utgangspunkt når departementet starter sin oppfølging av salgslagenes ressurskontrollarbeid i samarbeid med Fiskeridirektoratet. Statsråden viser til at arbeidsgruppen som skal foreslå forenklinger i regelverket, vil ferdigstille arbeidet i løpet av 2017. Harmonisering av regelverket i Skagerrak og Nordsjøen er en viktig faktor i dette arbeidet.

Riksrevisjonens sluttmerknad

Riksrevisjonen har ingen ytterligere merknader.

Komiteens behandling

Som ledd i sin behandling av saken sendte komiteen 21. november 2017 brev til fiskeriministeren med spørsmål om fiskeriforvaltningen i andre norske havområder og anmodning om en oppdatert oversikt over hvilke konkrete tiltak statsråden har gjennomført og/eller planlegger å gjennomføre for å rette opp i svakhetene. Fiskeriministeren svarte i brev av 28. november 2017. Korrespondansen følger som vedlegg til innstillingen.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, lederen Dag Terje Andersen, Eva Kristin Hansen og Magne Rommetveit, fra Høyre, Svein Harberg og Bente Stein Mathisen, fra Fremskrittspartiet, Mazyar Keshvari og Hanne Dyveke Søttar, fra Senterpartiet, Nils T. Bjørke, fra Sosialistisk Venstreparti, Katrine Boel Gregussen og fra Kristelig Folkeparti, Hans Fredrik Grøvan, viser til Dokument 3:9 (2016–2017) Riksrevisjonens undersøkelse av fiskeriforvaltningen i Nordsjøen og Skagerrak.

Komiteen viser til at Nordsjøen og Skagerrak er omsluttet av tett befolkede områder, og at fisket derfor har vært større enn de bærekraftige nivåene for de enkelte fiskeslagene. Strengt reguleringer og kontroll har bidratt til gjenoppbygging av mange bestander, men fremdeles er enkelte bestander truet eller sårbare. Tilstanden er dårligst for torsk og sei.

Komiteen viser til at samarbeidet med EU er helt nødvendig for å sikre en bærekraftig forvaltning av fiskeressursene i Nordsjøen og Skagerrak. Komiteen viser til at det er inngått tre fiskeriavtaler som er særlig relevante for dette området. Avtalene gir partene gjensidig rett til å fiske i hverandres fiskerisoner basert på årlige forhandlede kvoter.

Komiteen viser til at målet med undersøkelsen har vært å vurdere om reguleringene, kontrollen og samarbeidet med EU bidrar til å sikre en bærekraftig forvaltning av fiskeriressursene i Nordsjøen og Skagerrak.

Undersøkelsen viser at til tross for avtaler og forhandlinger av kvoter foregår det et stort overfiske og utkast av yngel. Kvoteregulering og forbud gjør at fiskere underrapporterer fangst eller rapporterer feil fiskeslag. I norsk sone er det et påbud om at all bifangst skal føres i land, men fiskerne kan ha økonomiske motiver for å omgå dette påbudet.

God kontroll med ressursuttaket og etterlevelsen av regelverket er derfor en viktig forutsetning for å få til en bærekraftig fiskeriforvaltning.

Komiteen viser til hovedfunnene i undersøkelsen, som kan oppsummeres som følger:

- Norge og EU samarbeider om forvaltning av fiskebestandene, men mange spørsmål er fremdeles ikke løst.
- Fiskerimyndighetene har lagt for lite vekt på forvaltningen av kystbestandene.
- De samlede kontrollressursene, inkludert samarbeidet om kontroll med EU, blir ikke utnyttet godt nok.
- Arbeidet med å forenkle fiskeriregelverket har gitt få resultater.

Komiteen viser til at Riksrevisjonen anbefaler Nærings- og fiskeridepartementet å:

- arbeide for å styrke samarbeidet med EU om forvaltningen av felles fiskebestander i Nordsjøen og Skagerrak gjennom å:
 - enes om felles forvaltning
 - samarbeide tettere om fiskerikontroll
- vurdere tiltak for bedre forvaltning av kystbestander i Sør-Norge
- bidra til at kontrollmyndighetenes ressurser og kompetanse utnyttes bedre gjennom å:
 - presisere salgslagenes kontrolloppgaver og styrke oppfølgingen av salgslagenes kontrollaktiviteter
 - sikre at Fiskeridirektoratet utnytter tilgjengelig informasjon til mer målrettet kontroll og styrker det operative samarbeidet mellom kontrollmyndighetene
 - sørge for at Fiskeridirektoratet gir næringen og allmennheten bedre informasjon om hovedresultater av kontrollene
- sørge for framdrift i arbeidet med å forenkle fiskeriregelverket

Komiteen er tilfreds med at fiskeriministeren i sitt svar til Riksrevisjonen opplyser at han er opptatt av å følge opp anbefalingene fra Riksrevisjonen.

Komiteen viser til at der Norge og EU samarbeider om fisket, er bestandene bærekraftige. Ulik tilnærming til spørsmålene har imidlertid ført til at det er utfordrende og krevende å komme til enighet. Komiteen viser til at Norge i mer enn 25 år har forsøkt å få til at all fisk som fanges, blir landet. I EU har det frem til nå ikke vært tillatt å ta om bord fisk under minste tillatte landingsstørrelse eller fisk som fartøyet ikke har kvote for. Denne fisken ble kastet tilbake på havet. Fra 2015 har EU innført landingspåbud for enkelte arter og tar sikte på at dette skal gjelde for alle arter fra og med 2019.

Komiteen viser til at der partene ikke er enige om forvaltningen av ressursene, fastsetter Norge og EU kvoter eller andre reguleringer hver for seg. Dette har medført at gjenoppbygging av fiskebestander har vært vanskelig å få til. En forklaring på dette er at de enkelte medlemslandene i EU har ulike syn på fiskeripolitikken, og at beslutningsstrukturen i EU gjør det vanskelig og tidkrevende å endre regelverket på området.

Komiteen deler fiskeriministerens betraktninger når det gjelder Storbritannias utmelding av EU. Størstedelen av farvannene i den nordlige Nordsjøen ligger enten under norsk eller britisk jurisdiksjon. Storbritannias uttreden vil ventelig åpne for nye drøftelser om fordeling av fiskeressursene i området. Komiteen har merket seg at EU allerede i dag har de største kvotene på alle fiskeslagene, med unntak av sei og reker.

Komiteen har merket seg at fiskeriforvaltningen i det kystnære fisket i sør historisk sett ikke har hatt like høy prioritering som de større bestandene i nordområdene, og at dette i stor grad kan forklares med forskjellen i den økonomiske betydningen dette fisket har hatt. Komiteen har videre merket seg at områdene i sør har fått økt betydning som følge av økosystembasert forvaltning, hvor en har lagt større vekt på å få oversikt og iverksette tiltak også for det kystnære fisket.

Etter Riksrevisjonens vurdering er det kritikkverdig at fiskerimyndighetene ikke har fulgt godt nok med på den store økningen i leppefisket, og at nedgangen i bestandene av kysttorsk og kystbrisling ikke har vært fulgt godt nok opp med tiltak.

Etter komiteens vurdering er det viktig at Nærings- og fiskeridepartementet sørger for å sikre god nok kunnskap til å kunne iverksette effektive reguleringstiltak av bestander hvor tilstanden er dårlig eller er usikker. Dette er viktig med tanke på å bygge opp flere bærekraftige bestander.

Komiteen viser i denne sammenheng til statsrådets brev av 28. november 2017 til kontroll- og konstitusjonskomiteen, hvor det opplyses om at Fiskeridirektoratet har hatt på høring en sak om hvordan fisket etter leppefisk i 2018 skal adgangsreguleres med sikte på å få til et mer bærekraftig fiske. Den endelige reguleringen for 2018 vil avhenge av hvilken type adgangsregulering som blir vedtatt. Når det gjelder kysttorsk, er det fore-

slått å verne gyteområder og opprette bevaringssoner for å bedre tilstanden til kysttorsken i Sør-Norge.

Komiteen vil understreke at tilstrekkelig regulering og kontroll kombinert med direkte oppfølging fra kontrollmyndighetene er nødvendig for å sikre bestandene i Skagerrak.

Komiteen viser til at kontrollen med fisket ikke er godt nok. Ifølge Riksrevisjonen har departementet kritikkverdig svak oppfølging av fiskesalgslagenes kontrollarbeid. Salgslagene har en krevende dobbeltrolle som både fiskernes representant og som myndighetsutøver i fiskerikontrollen. Etter Riksrevisjonens oppfatning bør departementets forventninger tydeliggjøres, og det bør bli et bedre samarbeid om stedlige kontroller.

Komiteen har merket seg at Fiskeridirektoratet nylig har gjennomført en tilsynsrunde hos salgslagene for å få en oversikt over salgslagenes innsats, og at denne vil danne grunnlag for den videre oppfølgingen av kontrollarbeidet. Komiteen har videre merket seg at det er igangsatt flere digitaliseringsprosjekter, blant annet nytt kontroll- og tilgangssystem (SAGA), nytt kvo-

teregister og nytt kjøperegister. Komiteen registrerer at dette arbeidet vil styrke kontrollen og samarbeidet.

Komiteen har videre merket seg at Fiskeridirektoratet er i gang med å anskaffe mer effektive fartøyer som kan operere kystnært.

Komiteen har også merket seg at det er nedsatt en arbeidsgruppe med deltakelse fra næringen som skal se på forenklinger av regelverket og utøvelsen av fisket, herunder harmonisering av regelverket i Skagerrak og Nordsjøen. Komiteen forventer og legger til grunn at dette arbeidet blir slutført som planlagt i løpet av 2017.

Komiteens tilråding

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

Dokument 3:9 (2016–2017) – Riksrevisjonens undersøkelse av fiskeriforvaltningen i Nordsjøen og Skagerrak – vedlegges protokollen.

Oslo, i kontroll- og konstitusjonskomiteen, den 12. desember 2017

Dag Terje Andersen

leder

Hanne Dyveke Søttar

ordfører

Statsråd Per Sandberg
Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep
0032 OSLO

Vår ref.:

Deres ref.:

Dato:
21.11.2017

Vedr. Dokument 3:9 (2016-2017) Riksrevisjonens undersøkelse av fiskeriforvaltningen i Nordsjøen og Skagerrak

Kontroll- og konstitusjonskomiteen har for tiden til behandling Dokument 3:9 (2016-2017) Riksrevisjonens undersøkelse av fiskeriforvaltningen i Nordsjøen og Skagerrak

I tilknytning til behandlingen av saken, ber komiteen om svar på følgende spørsmål:

1. Riksrevisjonen påpeker i rapporten en rekke svakheter med fiskeriforvaltningen i Nordsjøen og Skagerrak. Komiteen ber om en oppdatert oversikt over hvilke konkrete tiltak statsråden har gjennomført og/eller planlegger å gjennomføre for å rette opp i svakheterne.
2. Er det fare for at svakheterne som er avdekket rundt fiskeriforvaltningen i Nordsjøen og Skagerrak også gjelder fiskeriforvaltningen i de andre norske havområdene? Komiteen ber om statsrådets vurdering av dette.
3. Statsråden viste i sitt svar til Riksrevisjonen til at det skulle forhandles med EU om revisjon av felles forvaltningsplaner i juni 2017. Komiteen ber om statsrådets vurdering av utfallet av forhandlingene. Ble partene enige om konkrete tiltak som vil kunne bedre samarbeidet om fellesbestander som ikke er felles forvaltet?

Av hensyn til den videre fremdrift i saken, ber komiteen om svar snarest mulig.

Med vennlig hilsen
Kontroll- og konstitusjonskomiteen

Dag Terje Andersen
komitéleder

Kopi: Riksrevisjonen

**DET KONGELIGE
NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENT**

Fiskeriministeren

Stortingets Kontroll- og konstitusjonskomitee

Deres ref

Vår ref

Dato

17/5958-2

28. november 2017

Spørsmål ifb. behandling av dokument 3:9 (2016-2017) Riksrevisjonens undersøkelse av fiskeriforvaltningen i Nordsjøen og Skagerrak

Jeg viser til brev av 21.11.2017 med spørsmål i forbindelse med kontroll- og konstitusjonskomiteens behandling av Dokument 3:9 (2016–2017) Riksrevisjonens undersøkelse av fiskeriforvaltningen i Nordsjøen og Skagerrak.

Under følger mine svar på de konkrete spørsmålene fra komiteen. I brevet til Riksrevisjonen av 22.03.2017 gir jeg en mer utførlig tilbakemelding på Riksrevisjonens funn og anbefalinger.

Spørsmål 1

Riksrevisjonen påpeker i rapporten en rekke svakheter med fiskeriforvaltningen i Nordsjøen og Skagerrak. Komiteen ber om en oppdatert oversikt over hvilke konkrete tiltak statsråden har gjennomført og/eller planlegger å gjennomføre for å rette opp i svakhetene.

Samarbeidet med EU om felles forvaltning og kontroll

Riksrevisjonen påpekte at Norge og EU samarbeider om forvaltning av mange av de felles fiskebestandene, men at flere spørsmål om felles forvaltning og regelverk fortsatt ikke er løst. Det ble også påpekt at Norge og EU ikke samarbeider godt nok om kontrollen med fisket.

Riksrevisjonen anbefalte departementet å styrke samarbeidet med EU om forvaltningen av felles fiskebestander i Nordsjøen og Skagerrak gjennom å enes om felles forvaltning. Departementet ble også rådet til å samarbeide tettere med EU om fiskerikontroll.

Status

Norge avholdt i september et møte med EU om forvaltning av reker med mål om harmonisering av regelverk. Partene ble enige om å opprette en arbeidsgruppe som skal komme med forslag til et felles regime for lukkede områder (såkalte "real time closures"), og for øvrig vurdere mulighetene for harmonisering av det tekniske regelverket i Skagerrak. En viktig målsetting vil være å redusere uønsket fangst og utkast. Samarbeidet med EU om revisjon av forvaltningsplaner er omtalt under spørsmål 3.

Norge har foreslått å etablere en kontrollarbeidsgruppe for hvitfisk i Nordsjøen. Saken er drøftet med EU-kommisjonen, og det er foreslått en arbeidsplan for 2018. Vi foreslår at man avholder et fellesseminar med alle involverte parter for å identifisere de viktigste utfordringene, og basert på dette kan utarbeide en arbeidsplan for felles kontrolltiltak.

Vi legger opp til at dette nedfelles i fiskeritavtalen med EU for 2018. Forhandlingene om denne avtalen foregår fra 27. november til 1. desember, og jeg må selvsagt ta forbehold om at partene blir enige om dette.

Forvaltningen av kystbestander i Sør-Norge

Riksrevisjonen påpekte at fiskerimyndighetene har lagt for lite vekt på forvaltningen av kystbestandene, og anbefalte departementet å vurdere tiltak for bedre forvaltning av kystbestander i Sør-Norge.

Status

Havforskningsinstituttet har i 2017 på oppdrag for Fiskeridirektoratet prioritert gytefelt for kysttorsk som bør vurderes vernet i området Stad-Svenskegrensen. Fiskeridirektoratet vil nå starte en prosess for å fremme et forslag for departementet om vern av gyteområder for kysttorsk i dette området.

Havforskningsinstituttet har trukket fram bevaringssoner som et tiltak for å bedre tilstanden for kysttorsken. Fiskeridirektoratet har for tiden på høring et forslag om forlengelse av forskrift om bevaringssoner i Tvedestrand kommunes sjøområder. Forslaget skal bidra til å styrke grunnlaget for forvaltningen av kysttorsk samt andre arter som det blir forsket på.

I januar 2017 gikk startskuddet for et mangeårig samarbeidsprogram for styrke kysttorskbestanden i Ytre Oslofjord. Målet er å bidra til en livskraftig bestand, og regulering av fiske og forbedring av miljøtilstanden vil stå sentralt i arbeidet. Nasjonalparkstyrene, fylkeskommunene på begge sider av Oslofjorden, Havforskningsinstituttet, fiskernes organisasjoner, Fiskeridirektoratet og Miljødirektoratet vil delta aktivt i arbeidet.

Fiskeridirektoratet har videre i høst hatt på høring en sak om på hvilken måte man skal adgangsregulere fisket etter leppefisk i 2018. Formålet er å få et mer bærekraftig fiske. Det såkalte Reguleringsmøtet, hvor næringsorganisasjoner og andre interessenter møter Fiskeridirektoratet for å drøfte ulike reguleringsspørsmål, behandlet i høst for første gang uttaksreguleringer av leppefisket, og sa seg enig i hovedprinsipper i reguleringen som

fastsetting av totalkvote og kvote på fartøynivå. Den endelige reguleringen for 2018 vil avhenge av hvilken type adgangsregulering som blir vedtatt.

Fiskeridirektoratet prioriterer også å bygge opp kunnskapsgrunnlaget for reguleringen av leppefisk. Havforskningsinstituttet har økt forskningsinnsatsen på leppefisk i 2017 og Fiskeridirektoratet gjennomfører for tiden regionale møter med både fiskeri- og havbruksnæringen, om evaluering av leppefiskreguleringen i 2017. Her diskuteres blant annet utøvelsen av fisket.

Når det gjelder ål, har Havforskningsinstituttet i 2016 og 2017 på oppdrag fra Fiskeridirektoratet gjennomført forsøksfiske for å få mer kunnskap om bestanden. Forsøksfisket vil fortsette i 2018.

Det gjennomføres for tiden en evaluering av pigghåreguleringen. Havforskningsinstituttet har de siste årene gjennomført prøvetaking av pigghå. Forskingen på pigghå vil bli styrket i 2018.

Ressurskontrollen

Riksrevisjonen påpekte at de samlede kontrollressursene ikke blir utnyttet godt nok, og anbefalte departementet å bidra til at kontrollmyndighetenes ressurser og kompetanse utnyttes bedre.

Status

Jeg vurderer nå hvordan vi best kan gjennomføre en helhetlig gjennomgang av problemkompleksene knyttet til ressurskontrollen. Roller og ansvar i kontrollarbeidet vil være en del av en slik gjennomgang, samt samarbeid med næringen. Jeg er opptatt av å finne nye innfallsvinkler og å få utviklet ny metodikk for kontrollarbeid, særlig for å utnytte de muligheter som moderne teknologi måtte gi.

Samtidig arbeides det med forbedringer på kort sikt. Departementet har tatt opp kontrollarbeidet i sin dialog med salgslagene, og Fiskeridirektoratet følger opp salgslagenes operative kontroll og har varslet nytt tilsyn i 2018.

Fiskeridirektoratet har videre startet flere utviklingsløp med sikte på forbedringer i ressurskontrollen. Viktige elementer i dette er en satsing på analyse, etterfølgende kontroll og styrket samarbeid med Justervesenet.

Direktoratet har i 2017 gjennomført et forprosjekt, som har sammenstilt og analysert data fra landings- og sluttседdelregisteret og den elektroniske fangstrapporteringen. Forprosjektet har gitt god informasjon om trender på aggregert nivå. Samtidig er det oppdaget svakheter i datakvalitet, som direktoratet og salgslagene nå arbeider med å forbedre. Direktoratet arbeider videre med å analysere det datagrunnlaget som er tilgjengelig.

Fiskeridirektoratet arbeider også med spørsmålet om å gjøre data om ressursuttak offentlige og søkbare, for å innfri samfunnets rett til miljødata om de inngrepene i naturen som fiskerinæringen utfører. Erfaring fra andre områder tilsier at offentliggjøring samtidig vil bedre datakvaliteten.

Direktoratet har videre opprettet særskilte grupper som jobber på tvers av direktoratets regionkontor med etterfølgende kontroll. Gruppene skal, basert på tilgjengelige data fra hele verdikjeden, gjennomføre risikovurderinger, prioritere og gjennomføre etterfølgende kontroller. Dette arbeidet vil også styrke grunnlaget for den metodiske tilnærmingen til denne type kontroller og legge til rette for en endring sammenlignet med den mer tradisjonelle ressurskontrollen, hvor tilstedeværelse er førende.

Fiskeridirektoratet videreutvikler stadig samarbeidet med andre etater. Direktoratet og Justervesenet har i 2017 gjennomført et samarbeidsprosjekt hvor en rekke oppfølgingspunkter er identifisert, både på strategisk og operativt nivå. De to etatene vil bruke 2018 til å gjennomføre disse oppfølgingspunktene.

For å motvirke forutsigbarheten i kontrollmønsteret, vil direktoratet i 2018 gjennomføre aksjoner innen sentrale fiskerier. Fiskeridirektoratet styrker også den sjøgående kontrollen fra 2018 (sjøtjenesten).

Satsingen på andre typer kontrollarbeid vil innebære at antallet tradisjonelle kontroller utført av Fiskeridirektoratet må ventes å gå noe ned. Ved å øke satsingen på analyse og etterretning og etterfølgende kontroller forventes likevel effekten av kontrollarbeidet å øke på sikt. Det arbeides også med andre tiltak som bidra til økt etterlevelse av regelverket. Dette må skje i samarbeid med og med bidrag fra næringen.

Fiskeridirektoratet vil rapportere nærmere om hovedresultatene fra ressurskontrollen fra og med årsrapporten for 2017.

Forenkling av fiskeriregelverket

Riksrevisjonen påpekte at arbeidet med å forenkle fiskeriregelverket har gitt få resultater, og anbefalte departementet å sørge for framdrift i dette arbeidet.

Status

Fiskeridirektoratet er nå i slutfasen med å ferdigstille rapporten om forenkling av forskrift om utøvelse av fisket. Arbeidet er utført av en arbeidsgruppe med deltakelse fra næringen, og harmonisering av regelverket i Skagerrak og Nordsjøen har vært et viktig tema i dette arbeidet.

Spørsmål 2

Er det fare for at svakhetene som er avdekket rundt fiskeriforvaltningen i Nordsjøen og Skagerrak også gjelder fiskeriforvaltningen i de andre norske havområdene? Komiteen ber om statsrådets vurdering av dette.

Forvaltningen av fisket i Nordsjøen og Skagerrak er særlig krevende, fordi det er snakk om et komplekst økosystem, der mange arter fiskes og kan tas i en og samme fiskeoperasjon. Siden Norge og EU har hatt forholdsvis ulike syn på en del regulatoriske tiltak, og siden EU har den største delen av kvotene av alle arter utenom sei og reker, har EU stor innflytelse på utviklingen i fiskebestandene i Nordsjøen. De andre store, norske havområdene - Norskehavet og Barentshavet – har andre kjennetegn både når det gjelder økosystem, fiskemønster og internasjonalt samarbeid om forvaltning og kontroll.

Noen av svakhetene Riksrevisjonen avdekket vil likevel være gyldige også i de andre norske havområdene. Det gjelder enkelte utfordringer i ressurskontrollen og arbeidet med forenkling. Jeg viser til svaret på spørsmål 1 for omtale av arbeidet med disse spørsmålene.

Norge og Russland har felles forvaltning av bestandene vi deler i Barentshavet, og har hatt et dedikert samarbeid om reguleringer og kontroll i mange år. Partene fører gjennom den blanda norsk-russiske fiskerikommisjonen årlige forhandlinger om totalkvoter og reguleringstiltak for fellesbestandene. Siden 1993 har de utøvende fiskerimyndighetene i begge land samarbeidet i Det permanente utvalg for forvaltnings- og kontrollspørsmål på fiskerisektoren (DPU), som er etablert som et fast utvalg under fiskerikommisjonen. I dag samarbeider kontrollmyndighetene i de to landene tett, og utveksler informasjon om fangst- og landingsdata.

Partene har over år utviklet fiskeriforvaltningen, for å sikre bærekraftige bestander og dermed lønnsomhet og verdiskaping langs kysten. Vi har i stor grad lyktes med det i Barentshavet, ikke minst gjennom samarbeidet om å få slutt på det omfattende UUU-fisket på 2000-tallet. De viktige kommersielle bestandene der er nå i god forfatning.

De viktigste kommersielle bestandene for øvrig er makrell, norsk vårgytende sild og kolmule. Disse pelagiske bestandene forvaltes gjennom separate kyststatsavtaler for den enkelte bestand. Ulike konstellasjoner av stater deltar i de ulike avtalene, avhengig av bestandens utbredelses- og vandringsmønster. Norge har tosidige avtaler om kontrollsamarbeidet med alle land som har interesser i norske havområder. Kontrollavtalene innebærer at partene samarbeider om å bekjempe ulovlig fiske og omfatter blant annet rapportering av landinger av fisk fra fartøy fra tredjeland.

Det er likevel slik at uenigheten mellom statene om fordelingen av makrell, norsk vårgytende sild og kolmule, påvirker bestandsforvaltningen og bestandenes status ved at den totalkvoten partene kan være enige om, likevel blir overfisket som følger av landenes ensidig fastsatte nasjonale kvoter. Dette er åpenbart uheldig.

Det vises til Meld. St. 28 (2016–2017) *Noregs fiskeriattaler for 2017 og fisket etter avtalane i 2015 og 2016* for en oversikt over fiskeriattaler, kontrollsamarbeid og status for økosystemene og fiskeriene i Barentshavet og Norskehavet.

Spørsmål 3

Statsråden viste i sitt svar til Riksrevisjonen til at det skulle forhandles med EU om revisjon av felles forvaltningsplaner i juni 2017. Komiteen ber om statsrådets vurdering av utfallet av forhandlingene. Ble partene enige om konkrete tiltak som vil kunne bedre samarbeidet om fellesbestander som ikke er felles forvaltet?

Forhandlingene om revisjon av forvaltningsplaner for felles forvaltede bestander ble utsatt. Nytt tidspunkt blir sannsynligvis en gang i løpet av 1 halvår 2018. Norge har for øvrig utarbeidet et forslag til et sett planer, som ble oversendt EU tidligere i år.

Årsaken til utsettelsen er at EUs interne prosesser knyttet forvaltningsplaner/politikk for bunnfiskbestander i Nordsjøen (Multi-annual Management Plan for the North Sea) ikke vil være ferdig før i 2018, og fra EUs side er det ønskelig at denne er på plass før forhandlingene med Norge starter.

Sett fra norsk side hadde det klart vært ønskelig å få på plass forvaltningsplaner for de viktigste Nordsjøbetsandene. På den annen side baserer vi vår kvotefastsettelse på den vitenskapelige rådgivning fra ICES, slik at bærekraftshensynet er i varetatt.

Når det gjelder fellesbestander som ikke er felles forvaltet, viser jeg til min forklaring i brev 22. mars 2017. Norge og EU ble for øvrig i april i år enige om en felles forvaltningsplan for øyepål. Denne planen er nå til vurdering i ICES, Det internasjonale råd for havforskning. Til tross for at Norge og EU foreløpig ikke er enige om fordeling av denne bestanden, mener vi at en felles forvaltningsplan vil bidra til bedre og mer bærekraftig forvaltning av bestanden.

Med hilsen

Per Sandberg

